

Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

OLOT, 23 de Octubre de 1915

Fulla extraordinaria
Donatiu de ls. Editors

Preus de subscripció

Olot, any. 2'50 ptes.

Fora, „ 3'00 „

Número solt 10 céntims

Anuncis, segons tarifa. Pagos a la bestreta.

Direcció i administració:

Carrer de Clivillers, núm. 16, on se dirigit

tota la correspondència.

No 's retornen els originals

CAMPANYA ELECTORAL

«Que el fi de la controversia o de la disputa
no sia la victoria, sinó la millora.»

Josep Joubert. Trad. Xenlus.

EL GOVERN DE LA CIUTAT

Es una cosa verament inconcebible el general desconeixement que's té de ço que és el Municipi. Ho és tant de general, que amb tota seguretat trovaríem més d'un parell de dotzenes de persones que han estat investides amb el càrrec de regidor i que no sabrien explicar clarament i amb veritat quina és la missió del Municipi i, per consegüent, molt menys sabrien dir-nos de la manera que aquella missió ha de ser recta i saviament realitzada.

Són tantes i tan complexes les causes de l'esmentat desconeixement, que és impossible examinar-les aquí.

Concretem-nos a examinar alguns efectes.

Si un expertíssim intel·lectual de la Espanya actual—D. Josep Ortega i Gasset—ha pogut escriure amb gran clarividència que «res desmoralitza tant els esperits com donarse a enraonar de lo que no entenen», amb molta raó podem suposar la enorme font de ineficàcia i de immoralitat a que haurà donat lloc en els Municipis la general ignorància dels que els han governat.

I aquí cal una aclaració: no volem dir que

aquests siguin uns ignorants, volem dir que, sens perjudici de esser prou entesos en moltes altres matèries, el desconeixement de la missió pròpia del Municipi els haurà fet obrar de manera equivocada i contrària a la eficàcia i a la rectitud.

I d'aquí venen, potser, les grans diversitats de actuació municipal indeguda.

Els uns prenen el Municipi com a cenacle on s'han de escatir les més ardues qüestions de Religió; altres van al municipi, amb la il·lusió que des de ell podran laborar amb èxit per l'adveniment de la forma de govern preferida; uns creuen que els drets de l'home, o la causa de la llibertat, o la nivellació social han de sorgir màgicament de una actuació municipal enèrgica; altres tenen per segur que des de el Municipi és d'aon s'han de salvaguardar les tradicions salvadores.

I menys mal quan no hi hagi qui faci servir el Municipi per a satisfer vanitats aparatoses i purament casolanes; o qui repartint favors i empleus labori per a personals i tèrboles incursions

en el laberinte de la política caciquista; o qui, anant més al gra procuri espigolar en el camp de les combinacions administratives.

Producte de totes aquestes actuacions indegudes, és el desengany de regidors o de electors, segons se vegi que s'ha perdut el temps inútilment o be que s'ha aprofitat massa.

Hem de suposar, tornant a la nostra tesi, que si es tingués general coneixement de lo que en realitat és missió del Municipi, aquelles actuacions indegudes acabaríen.

La missió del Municipi és, en relació a la Ciutat, la mateixa que la del Parlament en relació amb l'Estat, amb la única diferencia que el Parlament té no més funció legislativa i el Municipi la té legislativa i executiva a la vegada. Es, com si diguéssim, fusió de Parlament i Govern en un sol organisme, amb tutela plena sobre la Ciutat, però subjecte, naturalment, a les Lleis i a les jurisdiccions superiors.

Vegi's com el Municipi confecciona son presupost, organitza serveis, nomena empleats, etc. realitza, en fi, una obra de govern que serà més o menys amplia i savia segons vulguin i sàpiguen els membres de aquest govern.

Els que no s'han pres la molestia de examinar seriosament els ressorts de govern de que disposa el Municipi, diuen que aquest no pot fer apenes res, per les trabes amb que el subjecten les Lleis. No obstant, si be és veritat que una major autonomia o llibertat municipal faria més extensa y fàcil la actuació del govern de la Ciutat, dintre dels límits de les Lleis actuals hi ha marge suficient per a que dit govern pugui pendre molta més volada de la que creu la generalitat.

De manera que està en la mà del Municipi el foment, quan no l'organització, de una pila de serveis que poden ésser decisius per a el progrés de la ciutat. I si aquets serveis no's realitzen és per incuria o per ignorancia del Municipi. I com que els membres del Municipi els elegeixen lliurement els ciutadans, hem de regonèixer que el Municipi serà un sapient organ de govern quan els ciutadans designin per a formar-lo homes suficientment capacitats, treballadors i rectes. Però com que es difícil, per no

dir impossible, que persones aïllades posseïxin els coneixements necessaris per a organitzar una obra de govern evidentment complexa, els ciutadans han d'eleger un nucli d'homes que sigui prou capaç de sentir la transcendencia de la missió del Municipi i que reuneixi prou coneixements i garanties per a que dita missió sia acomplida amb el major grau possible de amplitut, saviesa i rectitut.

Perxò interessa a la Ciutat, quan se tracta de eleger regidors, saber quins són els propòsits dels que formen les distintes candidatures, i quines són les garanties que puguin avalar aquells propòsits, car si be és important saber a qui s'elegeix, encare és més important saber què és lo que pot esperar-se de la actuació dels elegits. Ja va dir-ho en Cambó, és molt més interessant preocupar-se de com se governa, no pas de qui governa.

D'acord amb l'esperit que informa aquest criteri, la Lliga Regionalista, ara que va a presentar una candidatura avalada per les preeminents qualitats personals dels candidats i per la força i els recursos de que pot disposar com a medi d'opinió, farà pública declaració de son ideal immediat en relació amb el govern de la Ciutat, desitjosa de que els que vulguin honrar-la amb sos vots sàpiguen clarament *què* és lo que voten.

Als nostres amics

Havent arribat fins a nosaltres algunes veus públiques segons les quals la Lliga Regionalista estava concertant intel·ligencies amb altres grups polítics locals, podem afirmar, degudament autoritzats, que dits rumors no tenen cap fonament de realitat.

Ademés, no pot existir base d'intel·ligencia per la senzilla raó de que no s'ha acabat encara l'exposició del total punt de vista de la Lliga Regionalista en relació amb les vinents eleccions, essent per lo tant impossible que els altres grups polítics puguin deliberar amb exacte coneixement sobre la coincidencia de les aspiracions llurs amb les de la Lliga Regionalista.

RENOVACIÓ

BIBLIOTECA
PVELLITA

En quan va apropant-se la data de les vinentes eleccions municipals, el que vulgui situar-se en un punt de observació que domini el total horitzó de la política olotina veurà com, per sobre de les confusions aparents originades pel propòsit que cada grupu militant té de assegurar-se són respectiu i particular salvament, se dibuixa amb prou claretat una línia que podria delimitar dos amplex camps d'actuació essencialment distins.

Està clar que, suposant que arribi a fixar-se definitivament dita línia, sempre es donarà el cas de que figurin dintre cada un dels dos camps elements desplaçats, que, al distingir-los, donaràn als esperits simples una impressió de escepticisme respecte a la sinceritat de la motivació que impulsi l'actuació de cada camp o tendència.

Però, això és una cosa inevitable i sense valor prou ponderada, perquè sigui capaç de negar efectivitat a la delimitació i a la sinceritat global. Sempre que existeixen grans corrents d'opinió col·lectiva, aquestes arrastren un tant per cent de partidaris que no hi són de bona fe, sinó que les segueixen per mires absolutament particulars i fins, a voltes, equívokes.

Avui la política olotina passa per una aguda crisi, motivada per diverses causes que no és nostre propòsit examinar ara, que podria donar lloc, al resoldre's, a que se establís un canvi radical de motivacions: podria ben succeir que aquella antiga col·locació per la que els grupus polítics olotins eren separats per una línia que marcava un límit de dreta i esquerra, fos substituïda per una altra col·locació completament distinta d'aquella.

De les maniobres que en aquets dies estan realitzant alguns grupus polítics s'en podria derivar la formació de dos grans nuclis que, naturalment, es trobarien l' un enfront de l' altre.

Un d'aquets nuclis probablement reculliria tot lo que resta de la política vella: personalisme, caciquisme, afany de simple possessió de poder, provincianisme, ruralisme; política passiva disfregada de llampants ideals romàntics però decantada, per insuficiència vital, al perill de les més abjectes degradacions.

Enfront d'aquest nucli s'agruparien espontàniament els grupus ansiosos de la política nova amb les seves inconfondibles característiques: sinceritat, col·laboració, organització, govern; reducció al mínim de tota acció particularista; política viva, basada en realitats i sensible a les fortes vibracions dels temps actuals.

Hi ha indicis ben significatius de que la haledada d'aire renovador que s'ha produït al entorn de nostra campanya electoral, rublerta de vitalitat i fermesa, ha sorprès a la política vella i l'ha commoguda fonament fins al punt de que està en vies d'exercitar un esforç de concentració, cercant punts d'afinitat siguin allà on siguin, baldament calgui tancar els ulls a l'escrúpol de les més pintoresques promiscuacions, que d'esser sospitades en casa agena serien probablement qualificades de nefandes claudicacions.

Per altra part, com que Olot es massa petit per a que puguin mantenir-se secretes certes entrevistes i certes sigil·loses maniobres, s'estén la convicció de que s'és iniciada la devallada de la política vella i arreu surgeixen excitacions per a que enfront d'ella hi hagi qui treballi braument per a bastir-ne una de nova.

La Lliga Regionalista que no aspira, com ja se ha dit i repetit, a cap mena de funció partidista ni absorbent, es veu amb cor de portar a la generosa empresa renovelladora tot lo que és i pugui valer amb tota confiança d'èxit, però perquè aquest sigui assolit són precises totes les col·laboracions.

Es perxó que la Lliga, fent-se càrrec de les responsabilitats que li pertoquin per sos actes exclusivament propis, necessita i acceptarà amb gust i amb honor totes aquelles adhesions a son punt de vista i tots aquells auxilis que li sien prestats amicalment.

La Lliga es troba en disposició de poder acceptar amb tota dignitat la col·laboració de tot hom perquè sa situació central la fa compatible amb les més diverses opinions polítiques en quant siguin profesades sincerament i amb ampli esperit de col·laboració.

Si en sa escomesa amb la política vella la Lliga fos vençuda, podria amb raó senyalar-ne la culpa als que podent i devent ajudar-la no li han prestat l'apoiament necessari.

Notes sobre temes d'actualitat

VI

LA POLÍTICA ÉS L'ART DE CONÈIXER I DE CONDUIR LA MULTITUT O LA PLURALITAT. LA GLÒRIA D'AQUESTA ART ÉS DE CONDUIR AQUELLA MULTITUT, NO PAS AON ELLA VOL NI AON UN MATEIX VOLDRÍA, SINÓ AON CAL QUE VAGI.

(J. JOUBERT.)

Parem ment a la definició joubertiana de la política. «Art de conduir la pluralitat aon cal que sia conuida». Definició molt comprensiva. Guia la pluralitat aquell qui escriu una novel·la com el pintor qui decora els murs d'una estança. Se guia la multitut escrivint de moral com escrivint d'eleccions.

Però veus aquí el Romanticisme amb son culte a la individualitat, al geni, allunyant els elements intel·lectuals de la societat, de la col·laboració. I—això més exacerbat en els pobles febles—deixant el poder en mans de la petitesa mental. D'aquí una escissió funesta entre els millors elements intel·lectuals i els elements polítics. Les «idees polítiques» foren incoherències o vaguetats. Política volia només dir: astucies, intrigues per a arribar a la possessió del poder públic; astucies, intrigues per a, assolida aquella possessió, gaudir-la. (Diem dels pobles febles. A Espanya, gaudir-la ociosament, entre declamacions. Avui, entre reporterisme ministerial). Degradació moral, per tant; no pensar tant en cap millora col·lectiva com en una victòria personalíssima.

Contra aqueixa degradació: Col·laboració, col·laboració en tota cosa. Reunió dels treballadors dispersos a les Escoles. Consorci entre les arts i els oficis. Conciència de responsabilitat social. Amor a l'ofici. Que's governi pel saber, pel vertader, actiu saber. Que tothom, dins els seus límits, per la seva tècnica pròpia, faci obra de govern.

S'escrivia en el projecte d'una Escola oberta ja: «No solament de marina de guerra viu la poixança d'un poble; mes de tota taça de porcellana perfecta que surt de la boca d'un forn».

VII

LOCALISME.

Algunes petites ciutats de fóra, isolades de la Capital, pateixen d'un provincianisme agut, amb totes les inconciències de la província. Perxò lo pitjor d'alguns pobles de fóra és la Iniciativa.

O, la Iniciativa! Inauguracions estúpides amb banquets i brindis. Una funció esclatant. Una

sorollosa fundació de qualsevol institució vana. Un augment d'il·luminació d'un passeig solitari...

O, la gloriola local! O, la vanitosa millora de la capital de contrada! Quan a Vich, la Companyia del Nord, aleshores del centenari den Balmaes, inaugura una nova estació, un canonge famós brindava a crits: Vich, París i Sant Petersburg!

No n'hi há prou de la iniciativa sola, alberg de les pensades de l'oci o del fastidi. Contra la usual poca-solta que s'esforça per un llisquívol minut de simulacre vanitós, oposarem la labor de canalització d'iniciatives, de silenciosa organització. I sols aleshores ço que hauria estat una declamació, una contursió, una empenta, podria esdevenir, tal volta, alguna cosa nacional. Que an això es va. A integrar aquelles parts del territori incoherents, disperses, a la Nació.

Deia un poeta nostre: «Només pel consorci de la Iniciativa amb la Organització, la Nació Catalana pot constituir-se i els catalans viure amb plenitud d'honor i benestar. La vivacitat individual de l'ànima catalana no consentiria una organització imposada fredament, on el ciutadà no sentís la petita esgarrifança d'una prestació personalíssima. Però la Iniciativa sense la Organització seria en definitiva la esterilitat, la vida precària.»

A Catalunya una forta organització NACIONAL s'imposa: cal que unim a la veu que s'alça, a l'esforç que s'arbora, la nostra veu humil, però amorosa; el nostre esforç humil, però constant.

Oficines electorals

La Lliga Regionalista té obertes ja ses oficines electorals, on se treballa amb exemplar activitat ja fa uns quants dies.

La oficina central està instal·lada en l'hostatge de la Lliga, situat en el primer pis sobre el Cafè d'Europa.

Tota persona, sigui o nó soci de la Lliga, que vulgui consultar algún antecedent electoral o que tingui a bé oferir-se per qualsevol dels molts serveis que's van organitzant, pot dirigir-se a dites oficines, que funcionen tots els dies de 9 a 11 de la nit.

Principalment els joves que simpatitzin amb la Lliga i vulguin cooperar als treballs electorals, seràn remerciats de indicar son nom i servei en el que prefereixen col·laborar.